

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΑΔΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

**Ο Γζάννης κι' ο Μαρκής,
μειλόνε κι' άπορεΐς.**

Γ. — Δέν ξέρεις πώς τούς χαίρομαι και πώς τούς καμαρώνω
τούς πατριώτες πώρχονται στόν τόπο κάθε χρόνο
και βλέπουν πέτρες άγιες και χώματα γλυκά,
και μπαίνουν στα σπητάκια τους τά πατρογονικά
και με λαχτάρες φίλημα κι' έν άκρα συγκινηΐσει
πού τρεμοσβύνει την καρδιά,
φιλούν τά πλούσια τά παιδιά
τή μάνα πού στα νηάτα της φτωχά τ'άχε γεννήσει.

Τί μεγαλείτερη χαρά γιά καθε παλληκάρι
πώκύρτωσαν τó σώμα του τής ξενιτιζής τά βάρη,
άπό τó νάρχεται, Μαρκή, άναψυχή νά πέρνει
στό μέρος πού τίς πιά γλυκές άνάμνησες του φέρνει;
Τί μεγαλείτερη χαρά γιά τόν ξενιτεμένο
πού τόν έμάραν' ή δουλειά,
παρά σέ μάνας άγκαλιά
νά γύρη τó κεφάλι του τó μυριοπονεμένο;

Αυτός πώμικρομίσεψε, τί άλλο θά θελήση
όταν τά μαύρα του μαλλιά ή ξενιτιζή άσπρίση

παρά νερθή στο σπήτι του νά πέση σέ γιατάκι
πού άδελφεύλας τώστρωσε παρθενικό χεράκι,
και νά ξυπνήση τó πρωί νά ιδή όλόγυρά του
τόν ούρανό πού άκδυσε τά πρώτα όνειρά του,
και τή γαλάζια θάλασσα, π' άπό μικρός σιμά της
έδαβαζε την τύχη του μέσα στα κύματά της;

Στόν κόσμο πράμα πιά γλυκό, δέν είν' άφ' τήν πατρίδα
κι' αυτό, Μαρκή, τó διάβασα σ' όσα βιβλία είδα
ή τηγανίτες, ή χαλβάς, τó χρήμα, τó βελσί
μ' έτούτην την γλυκύτητα καμμιά δέν έχουν σχέση.
Μακράν άφ' τήν πατρίδα σου καμμιά ζωή δέν έχεις
είσαι σαν ένα έντομο πού στόν άέρα τρέχεις
κι' αυτοί πού λένε, όθε γής πώς είναι και πατρίδα,
πρέπει νά τούς κρεμάσουμε άπό τήν κατακλειδα.

Τούς καμαρώνω, βρε Μαρκή, γιά τά αισθήματά τους,
τούς μισομένους πώρχονται νά ιδούν τά χώματά τους,
και μοναχά δέν είμπορώ ποτέ μευ ν' άγαπήσω,
έκείνους πού μισεύουνε και δέν γυρίζουν πίσω.
Αδύνατο μου φαίνεται Κεφαλλονήτες νάναι
έλείνει πού γιά πάντοτε τόν τόπο λησμονάνε
κι' άρνιώνται τού ψηλού βουνού τή δοξασμένη ράχη
κι' άλλοεθιΐς γεννοβολούν μ' όποια γυναίκα λάχη!

Προβάλει τής πατρίδος του τούς τιμημένους βράχους
έκείνος πού παντρεύεται γιά νά γεννήση βλάχους;
Ελλήνων αίμα έρόν δέν έχει στην καρδιά του
αυτός πού κάνει βρε Μαρκή, χαλχίλους τά παιδιά του;

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1 Σ4 Υ1 Φ2 0039

εις εποχήν ποῦ κόντρα μας ὅλος ὁ κόσμος πάει
κι' ἡ δύναμις τῶν ἰσχυρῶν γυρεύει νὰ μᾶς φάῃ.
Εἰς ὥρας π' ἀπειλούμεθα ἀπὸ κινδύνους τόσους,
δείχτε φιλότιμο παιδιὰ καὶ μὴ γεννᾶτε Ῥώσους.

=

Πὸ χάλι τοῦ γκοβέρνου μας νὰ μὴ σὰς ἀπελπίζει·
κι' ἂν τελευταίως ἡ Ἑλλάς
πληγὰς ἐδέξατο πολλὰς,

Ἑλλάς θὰ μένῃ πάντοτε ὅσο καὶ νὰ σαπίζῃ.
Καὶ σ' ἄλλους χρόνους ἦτανε πολὺ πρὸ πονεμένη
καὶ τὰ δεσμά της ἔσερνε πολὺ ταπεινωμένη,
μᾶχε φιλότιμα παιδιὰ καὶ τότες γεννημένα
π' ἀσκήωσαν στὸν οὐρανὸ τὰ χέρια τὰ δεμένα.

=

Φιλότιμοι καὶ πρακτικοὶ Κεφαλλονηταῖδες,
στὴν ξενιτιὰ νὰ πγένετε μόνον γιὰ τοὺς παράδες
κι' ὅταν τὰ καταφέρετε νὰν ἡ σακκούλα στίβῃ,
βγάλτε τὸ μπιλιέτο σας καὶ μὰρς γιὰ τὴν καλύβα.
Πί ὠφελεῖ νὰ χαίρεστε τῆς ξενιτιᾶς παλάτια
καὶ νὰ μὴ βλέπετε ποτὲ τ' ἀγαπημένα μάτια
τῆς μάνας ποῦ σὰς γέννησε, τοῦ γέρου σας πατέρα,
ποῦ γιὰ τὴν ἀπουσία σας δακρύζουν νύχτα μέρα;

=

Πὸ ξέρω ναῦτες μου χρυσοὶ καὶ στεριανοὶ φωστῆρες
πῶς μοναχὰ στὴν ξενιτιὰ βγαίνουν σωρὸς ἡ λίρες,
γιατὶ κι' ἐγὼ ποῦ ἔκαμα μιὰ δεκαριὰ ταξείδια,
θυμῶμαι ποῦ τίς μᾶζωνα μέσ' ἀπὸ τὰ σκυπιά,
ἀλλὰ δὲν πρέπει καὶ γι' αὐτὲς παντοτεινὰ νὰ ζῆτε
κι' ὠφέλιμοι στὸν τόπο σας νὰ μὴν ξαναφανῆτε.
Ποτὲ δὲν εἶναι δυνατόν ἐν γῇ νὰ εὐτυχῆσῃ
αὐτὸς ποῦ κάνει χρήματα ὡς ποῦ νὰ ξεψυχῆσῃ.
Χαμᾶλης θᾶναι μοναχὰ, φέρων βαρὺ στοὺς ὤμους
σακκὶ γιὰ κληρονόμους!

=

Ἐκπατρισμοὶ ἀπαίσιος τὸν τόπο φοβερίζει
καθέναν, φεύγει ἀναυλὰ καὶ δὲν ξαναγυρίζει.
Ἔτσι τὰ καταφέρανε αὐτοὶ ποῦ κυβερνᾶνε
ἀγγεληδὸν νὰ φεύγουνε τὰ πλήθη ποῦ πεινᾶνε
καὶ μοναχὰ νὰ μένουνε μὲ χεῖρας εὐαισθητῶς
αὐτοὶ ποῦ πρὸς βιάζονται κι' ἀξένουν οἱ μισθοὶ τους.
Ἐκπατρισμοὶ μωρὲ Μαρκῆ, τὸ ἔθνος φοβερίζει
ἀπαίσιος καὶ φοβερός
καὶ μόνον ἔμεινε πιστὴ νὰ μᾶς ὑποστηρίξει,
ἡ ἑταιρία Ζᾶνου Ῥώς,

Ὅλους τοὺς ἐπιάσε Μαρκῆ, ἀποδημίας φούρια
πρὸ ἡμερῶν ἀρχίσανε νὰ φεύγουν καὶ τ' ἀγγούρια.
Φεύγουνε τ' ἀγγουράκια μας τὰ ὄρσερά κι' ὠραῖα
καὶ μετανάστες γένονται σ' Ἀθῆνα καὶ Περέα.
Δὲν κατορθώνουν τὰ φτωχὰ νὰ πευληθεῖν στὸ φόρο
καὶ βγάνουν εἰσιτήριο καὶ πᾶνε στὸ παπόρο.
Φεύγουν κι' αὐτὰ τὰ δύστυχα γιὰ πινυμὴ τῆς πείνας
καὶ πᾶνε καὶ ὀρσιζοῦνε κυράδες τῆς Ἀθήνας.

=

Ἀπὸ τῆς πείνας τὸ κακὸ κι' ἀπὸ τῆ στενυχώρια
ὡς καὶ τ' ἀγγούρια τοῦ Λουρᾶ μᾶς πέρνουν τὸ παπόρι.
Κι' ἂν τῆς μεταναστεύσεως τῇ φοβερῇ συνήθειᾳ
πάρουν καὶ τὰ μορόπουλα, ἔχουν τὰ κολοκύθια,
κι' ἀρχίσουνε νὰ φεύγουνε διὰ τοῦ ἴδιου τρόπου,
ἀλλοίμονο, μωρὲ Μαρκῆ, στὴν ἀρχοντιὰ τοῦ τόπου!

=

Ἔσεῖς ποῦ χρόνια λείπετε, τί κάθεστε καύμενοι
στῆς ξενιτιᾶς τὰ αἰθερά ἐπὶ ζωῆς δεμένοι
καὶ δὲν ἀποφασίζετε στὸν τόπο νὰ γυρίστε,
μὲ τὴ σακκούλα πῶχετε εὐχάριστα νὰ ζῆστε;
Γιατὶ νὰ ζῆτε μακριὰ ἀπὸ δικούς καὶ φίλους;
Δὲν τοὺς ἐβαρεθήκατε τοῦ Γαλατᾶ τοῦ σκύλους;
Ἐγὼ τρεῖς μέρες ἑκατσα μὲ δαύτους μὲς τὴν Πόλιν
κι' εἶπα, μεγάρει μὲ κανὸ νὰ πάω σ' Ἀργυστόλι.

=

Ἐλάτε ἔδω τὸ χρήμα σας νὰ φάτε μ' ἡσυχία
καὶ μὴν τὸ χάνετε ἄδικα σὲ μπάλους στὴ Βλαχία
σὲ μπάλους ποῦ μ' ἐπῆρετε κι' ἐμὲ νὰν τοὺς γοῦρω;
καὶ τί μὴκόστις ὁ χορὸς, ἐγὼ μονάχος ξέρω.
Εἶπα πῶς εἶν' καλλίτερα χολέρα νὰ σὲ πέρνῃ
παρὰ σὲ μπάλους τῆς νυχτὸς ἡ Βλάχα νὰ σὲ σέρνῃ.

=

Ὁ τόπος γιὰ ν' ἀναστηθῇ, τὴ συντροφιά σας θέλει
μουτζώστε το, μωρὲ παιδιὰ, τὸ Τεῦρνο Μαγουρέλι
μουτζώστε τὸ βρώμικο τοῦ Σουλινᾶ τὸ φύκι
ποῦ βγαίνει ἀπὸ μέσα του κουνούπι καὶ τζι-τζικι,
κι' ἐλάτε στῆς πατρίδας σας τὸν ἥλιο καὶ τ' ἀγέρι,
τὰ μαραμένα νηάτα σας εὐθὺς νὰ συνεφέρῃ.
Μουτζώστε τὴ βότিকা κι' ἐλάτε στὴ ῥομπόλα
ὅσα σεκλέτια νάχετε νὰ σὰς περάσουν ὅλα.

Ἐδῶ νὰρθῆτε βρε παιδιὰ γιὰ νὰ καλοπερνᾶτε,
ποῦ ἐργασίας θέρους οὐδέποτε γεννᾶται.

Νεώτερα ἐξ Ἀθηνῶν
ληφθέντα τὸ ἐωθινόν.

Τὸ ὑπουργεῖο τῷτῃσθε ὁ Ῥάλλης μ' εὐκολία
καὶ θὰ συνέλθῃ κι' ἡ βουλὴ
γιατ' εἶν' ἐπάναγκες πολὺ
νὰ γένουν ὅπως πάντοτε τὰ μπάνια στὴ Γαλλία.

=

Τοῦ Ῥώμα ὁ ἱπποτισμὸς κι' ἡ μετριοφροσύνη,
ἐντύπωση δὲν ἔκαμε καμμιά στὴ Ῥωμηοσύνη
καὶ θᾶπαν ὅσοι ἔχουνε γιὰ τὴν ἀρχὴ μαράζι,
πῶς εἶν' ὁ πρῶτος παλαβὸς ποῦ τοὺς Ῥωμηοὺς ντροπιάζει!

=

Μὰ ποῦ τὸ ξετρυπώσαμε κι' αὐτὸ τὸ ὑπουργεῖο!
Τί μάστορας τὸ πίτυχε καὶ ποῖο μηχανουργεῖο!
Τί ζωηροὶ ἀετηδεῖς
κι' ὑπερρογῶσαι φύσεις!
Ἐύπηνησε γέρω νὰν τοὺς ὄῃς
προτοῦ νὰ σαραντίσης.

=

Τὸ ὑπουργεῖο κι' ἡ βουλὴ, γρήγορα θᾶναι κάτω.
— Κρίμα γιὰ τὸ Λουκάτο. —
Τὸ ὑπουργεῖο κι' ἡ βουλὴ θὰ πέσῃ μὲς τὸ χρόνο.
— Καλὸ γιὰ τὸ Σβερόνο. —

=

Γρήγορα θᾶχουμ' ἐκλογὲς καὶ κάλπης νταβατοῦρι
κι' ἀλλοίμονον χριστιανοὶ
ἐὰν φανῇ ἀληθινὴ
ἡ φήμη πῶς τὸν Ἀθῶ μας τὸν πῆρε τὸ Ληξούρι!

-XXXX-

ΠΟΝΟΔΟΝΤΟΣ

Δὲν σοῦ πονεῖ τὸ δόντι σου ποῦ κρέμεται νὰ πέσῃ;
ἀδίκως βασανίζεσαι ποῦ πῶς στοῦ Μηλιάρεση
ἀδίκως ἀποφάσεις νὰ βγῇ καὶ νὰ τὸ χάσῃς.
ὅλα θαβγοῦν κατὰ σειράν καὶ δὲν θὰ ἡσυχάσῃς.
Ὁ πόνος θὰ ὑφίσταται καὶ δὲν θὰ μαϊνάρῃ
ὅσο δὲν ἔρχεται παπᾶς κι' ἀκλούθα οἱ κουμπάροι.

Φλάκ-Φλούκ!

=====

Δύριον Κυριακὴν περὶ ὧραν 10 1)2 τῆς πρωῒας ἐν τῇ
Λαϊκῇ Ἀναγνωστηρίῳ γεννήσεται ἐρμηνεία τοῦ Εὐαγγελίου
καὶ ἀνακοινώσεις περὶ « ψωμιῶν » καὶ τῆς πορείας τῶν Ἐ-
ξουσιῶν.

Ἰδιαιτέρως παρακαλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Ἀναγνωστηρίου
ἵνα λάβωσι λογοδοσίαν τῶν μέχρι τοῦδε πεπραγμένων.
Εἰσεὶσδοὶς ἐλευθέρᾳ.

Πολλοὶ ὠραῖαν ἔχωμεν μὲ φῶτα καὶ μὲ δέιτρα
κι' ὁ δῆμος προνοητικὸς
μόνον ποτίζει διαρκῶς
τῆς τεμπελῆς τὰ κέντρα.
Καλὸ γι' αὐτὸν τὸ δημάρχου ποτὲ νὰ μὴν ἀκούσω,
κατόρθωσε τὴν πείνα μας νὰ κρύψῃ μὲ τὸ λούσο
κι' ὅση μεγάλη καὶ τρανὴ
ἡ φτώχεια τοῦ κοσμάκη,
τόσοι περισσότεροι φανοὶ
καὶ φῖρα στὸ σκακί.

=

Ὅχι ἦττον τ' Ἀργυστόλι μας τὸ ἔχει σιγουρίσει
μὲ πάρκα καὶ μὲ πράματα ποῦ μήτε τὸ Παρίσι,
Νὰ δημάρχος ἀληθινὸς
ποῦ σέβεται τοὺς νόμους
καὶ γενναϊώτατος νουνὸς
γιὰ νὰ βαφτίξῃ ὁρόμους.

=

Δὲν ξαναλέμε Ῥακαντζῆ, Ψηλώματα καὶ Πλάκα·
τώρα θὰ λὲς ἰδὸς Φωκᾶ
καὶ Παναγῇ Πασκουμακᾶ
καὶ θᾶναι μὲ τὸ νούμερο κάθε παληομπαράκα.
Θυμᾶσαι πῶχανώσουνε μέσα σὲ τόσους ὁρόμους
κι' ἐκ φόβου μήπως μεῦ χαθῇς
ἐπλήρωνα γιὰ νὰ βρεθῇς
κι' ἔβανα σ' ἀναστάτωση κλητῆρες κι' ἀτυνόμενοι;
τώρα θὰ βλέπῃς νούμερα σὲ ὅ,τι δρόμο λάχῃς
κι' ἡ πόρτα σου θὰ φαίνεται μ' ὅσο μεθύσι νάχῃς.

=

Βαφτίστηκαν εἰς ὁρόμοι μας κι' ὄνομα θᾶχουν οὐλοὶ
ἰδοὺ ἰδὸς Πακραμπαστιᾶ καὶ πάροδες Τριχούλη.
Πλατεῖα Πέπου τοῦ Σαμεῦτ καὶ ἱεῖδος Τουρκάκη,
ἰδὸς Σταδίου λέγεται τοῦ Πόγκη τὸ σκακί.
Ὅδὸς Ἡλίας τοῦ Τρεντῆ καὶ λεωφόρος Ψάχα·
Ἐ' ὄνομα τοῦ πατέρα μου δὲν ἔγραψαν μονάχα,
ποῦταν διάσημος πολὺ
σ' αὐτὸ τὸ βιλᾶντι
κι' ἔπαιζε δεύτερο βιελλὶ
σαραντατρία ἔτη.

=

Ποῦ βέκετο τοῦ δημάρχου μας ἦταν καὶ τούτῃ γνώμη
νὰ βάλουμε στὰ σπῆττα μας τὰ νούμερα τοῦ Ἀθῆνας
εἰς εποχήν ποῦ ἔπρεπε νὰ γράφουν ὅλ' εἰς ὁρόμοι
ἰδὸς ἀναγλῆς συρτάς καὶ σαρασμάς πείνας. »

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Παρακαλῶ : σὺ 4^ο Σφαιρικό (Σφαῖρά) καὶ ἡ ὠκυπὸς σὺ
 Κρητὶς δ' ὁμοῦ με' αὐτὴν Βραχέ --- Περὶ αὐτὴν ἔχει οὐρανὸν με' αὐτὴν ὅσον
 νεκρῶν, οὐ καὶ ὁμοῦ σὺ καὶ, με' αὐτὴν ὁμοῦ καὶ αὐτὴν αὐτὴν
 σὺ αὐτὴν Βραχέ με' αὐτὴν αὐτὴν ---